

підставі, в межах та в спосіб, передбачені Конституцією та законами України.

Статті 10,11 та 12 Конституції України регулюють основи національного розвитку та міжнародних відносин в Україні. Конституція визначила засади міжнародних відносин, закріпивши:

- принцип рівності всіх громадян незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі тощо;

- основні напрями державної політики у сфері міжнародних відносин.

Згідно зі ст. 11 Українська держава сприяє консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, традицій і культури, а також розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України.

Статті 13, 14 та 16 закріплюють основні засади економічних відносин у нашому суспільстві. Конституція наголошує, що земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктом права власності українського народу.

Статті 17 та 18 Конституції України закріплюють основи забезпечення національної безпеки і зовнішньополітичної діяльності нашої держави. Конституція закріплює вихідні положення щодо захисту суверенітету, територіальної цілісності, економічної та інформаційної безпеки України, орієнтує зовнішню політику України на співробітництво з іншими країнами на засадах чинних норм і принципів міжнародного права.

Окрема увага приділяється в Конституції захисту конституційного ладу України. Українська держава захищає конституційний лад і забезпечує його стабільність.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. (частина перша) – О.: Негоціант, 2002. – 90 с.
2. Фрицький О.Ф. Конституційне право України. – К.: Юрінком-Інтер, 2002. – 536 с.
3. Комментарий к Конституции Украины (книга первая)/за ред. А.Г. Мучник, - К.: Парламентское издательство, 2003. – 398 с.
4. Основи конституційного ладу України/ А.М.Колодій, В.В.Копейчиков, С.Л.Лисенков, В.В.Медведчук. – К.: Либідь, 1997. – 206 с.

Грошова реформа в Україні

Серветник Ю., студент 2-го курсу навчально-наукового інституту права та психології НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук **Лазаренко Л.А.**

Грошова реформа - це цілеспрямовані перетворення, за допомогою яких здійснюються рішучі комплексні дії, спрямовані на оздоровлення економіки, фінансів, грошового обігу тощо. Актуальність нинішньої грошової реформи для України посилена ще й тим, що в процесі державотворення необхідно створити ефективну й надійну грошову систему. Вдосконалення грошової системи, зміна її якісних і кількісних характеристик відбувається в ході проведення грошових реформ.

За масштабами і глибиною перетворень грошова реформа класифікується як структурна, повна і широкомасштабна. Перебіг процесів її реалізації охопив створення нових грошей і системи їх обороту, започатковано реструктуризацію адміністративно-командної економіки і формування соціально орієнтованої ринкової економіки, набувають динаміки інші прогресивні процеси, які покликані забезпечити самостійне стабільне функціонування нової грошової системи України. До характерних ознак цієї грошової реформи належать: багатофакторна причинність і багатоцільове спрямування; тривалий період проведення (1991-1996рр.); застосування тимчасових грошей (купоно-карбованців) як перехідних; тривалий період використання купоно-карбованців та їх гіпервисоке знецінення; створення нового механізму емісії, інкасування і забезпечення грошового обігу та його регулювання; особлива соціальна спрямованість та ін. В процесі її підготовки і здійснення проведено оздоровлення фінансово-грошової системи, суттєво знижено інтенсивність інфляційного процесу, стабілізовано курс національної валюти, уповільнено темпи падіння рівня промислового виробництва й обсягів ВВП.

Багатоцільовий характер перетворень підготовчого періоду дозволяє виділити два його етапи:

1. перший (січень - листопад 1992 р.), коли здійснено емісію купоно-карбованців і забезпечено належну інфраструктуру його функціонування. Зокрема, здійснено розбудову Національного банку як емісійного центру, розроблено необхідну нормативно-законодавчу

базу регулювання грошового обігу і забезпечення грошової маси в обороті;

2. другий етап (листопад 1992 р. - серпень 1996 р.). Здійснені перетворення остаточно закріпили український карбованець в обороті як єдину національну валюту. Хоч він і виконував роль тимчасової валюти, але на основі створення економічних і фінансових передумов став діяти як стабільний засіб обігу і платежу, що отримав міжнародно визнану вартість на основі регулярних валютних торгів Української міжбанківської валютної біржі (УМВБ). Лише після успішних наслідків економічних перетворень і розвитку національної грошової системи було розпочато завершальну фазу грошової реформи. В ході її проведення 2-16 вересня 1996 р. реалізовано такий комплекс заходів:

- проведено деномінацію українського карбованця;
- у грошовий обіг впроваджено нову постійно діючу національну грошову одиницю - гривню;
- замінено чинний тоді масштаб цін: 100 тис. українських карбованців на 1 гривню;
- впродовж всього періоду обміну старої грошової одиниці на гривню діяв єдиний порядок обміну без будь-яких обмежень;
- замінено ціни всіх товарів і послуг, розміри тарифів, заробітної плати, пенсій, стипендій, платіжних зобов'язань тощо.

Проведена деномінація за співвідношенням 1:100000 всіх цінових показників і запасів грошей (готівкових і безготівкових) та всіх поточних доходів фізичних та юридичних осіб, незалежно від обсягу пред'явлених запасів грошей і розмірів доходів, підтвердила соціально справедливий характер реформи, її неконфіскаційний характер. А використані принципи організованості й забезпеченості матеріальними ресурсами та прозорість грошової реформи завоювали довіру до гривні з боку громадян і підприємців. Обґрунтованість розрахунково встановленого курсу гривні до долара як 1,76 грн./1 дол. підтвердили вільні ринкові торги на Міжбанківській валютній біржі України впродовж наступних років. Лише світова фінансова криза 1998р. та зовнішній інфляційний тиск перервали стабільність курсу гривні. Процеси зростання виробництва, зміцнення фінансів і банківської системи у 2001 р. створили умови для поступового піднесення курсу і стабілізації купівельної спроможності гривні в нових економічних умовах.

Грошова реформа в Україні була надзвичайною подією для нашої держави, в результаті якої створено один з невід'ємних атрибутів державності. Таких широкомасштабний захід, який передбачав би повну зміну в готівковому обороті за короткий строк (два тижні) грошових знаків, зміну масштабу цін і переведення всієї грошової системи, включаючи й безготівкові розрахунки, на нову грошову одиницю – гривню, в історії України проводився вперше.

Проведення грошової реформи було спрямовано на закріплення фінансової стабільності, прискорення розрахунків, залучення в банківську систему надлишкової готівки, забезпечення стабільності курсу національної валюти щодо іноземних валют. Головним досягненням було утримання стабільності грошового, споживчого й валютного ринків. Прогнози щодо наслідків реформи, були розроблені Урядом і Національним банком України, цілком справилися.

Список використаних джерел:

1. Демківський А.В. Гроші та кредит: навчальний посібник / К.: Дакор, 2007.- 528 с.
2. Гальчинський А.С. Теорія грошей: навчально-методичний посібник. – 1998
3. Гриценко О. Гроші та грошово-кредитна політика. – 1997

Державно–правова реформа в Україні «Курс на Євроінтеграцію»

Филоненко В.В., студент 1-го курсу навчально-наукового інституту права та психології НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент **Мозоль Н.І.**

А її незалежність у муках з'являлась на світ,
І у поті чола працювала на скибку духмяну.
А її незалежність – це вірою сильний нарід –
І любов його, як ота свічка горить, полум'яно.
(Світлана Рачинська)

Довгий час Україна, після отримання незалежності, не могла відійти від радянського